

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

17 noiembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte - Timofti Vladimir

Judecători - Țurcan Anatolie, Toma Nadejda, Cobzac Elena, Boico Victor,

judecând fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către avocatul Doroftei Roman în numele inculpatului Cîțu Vasile, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 noiembrie 2019, în cauza penală în privința lui

Cîțu Vasile xxxx xxxx xxxx

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 30.03.2018 – 13.08.2019;

Instanța de apel: 02.10.2019 – 27.11.2019;

Instanța de recurs: 17.02.2020 – 17.11.2020.

Asupra recursului declarat, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 13 august 2019, cauza fiind examinată pe baza probelor administrate la faza de urmărire penală, în procedura prevăzută de art.364¹ Cod de procedură penală, Cîțu Vasile a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.287 alin.(2) lit. b) Cod penal, la 3 ani închisoare, iar în temeiul art.90 Cod penal, executarea pedepsei i-a fost suspendată condiționat pe un termen de probațiune de 2 ani.

Acțiunea civilă înaintată de către partea civilă Pastuhov Andrei, a fost admisă, fiind dispusă încasarea din contul inculpatului Cîțu Vasile a prejudiciului moral în mărime de 10 0000 lei.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, la 05 noiembrie 2017, aproximativ la ora 03.30 - 04.00, în timp ce cet. Pastuhov Andrei, se afla împreună cu prietenii săi pe adresa mun. Chișinău bd. Decebal nr. 80/1, în fața localului „Krokus”, unde, în adresa acestora s-a auzit de la un grup de trei persoane neidentificate de organul de urmărire penală cuvinte necenzurate, la care cet. Pastuhov Andrei s-a apropiat de aceste persoane să întrebe care este motivul că îi numește cu cuvinte necenzurate, și în acel moment Pastuhov Andrei a primit mai multe lovituri cu mâinile în regiunea capului și corpului de la acele persoane necunoscute, după care ultimii au fugit într-o direcție necunoscută, cauzându-i conform raportului de expertiză judiciară nr.2669/D din 05.12.2017, lui Pastuhov Andrei Serghei, vătămare medie.

Tot atunci, la 05.11.2017, aproximativ la ora 03.30 - 04.00, pe adresa sus indicată, Pastuhov

Andrei, s-a coborât pe scări unde a observat un alt grup de persoane și anume Vicol Ion împreună cu Cîțu Vasile și Nichifor Ion, care din intenții huliganice, încălcând grosolan ordinea publică, exprimând o vădită lipsă de respect față de societate, acționând cu cinism și obrăznicie deosebită, au inițiat un conflict cu cet. Pastuhov Andrei, în urma căruia, toți trei, aplicând asupra ultimului violență fizică, l-au maltratată, lovindu-l cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului, provocându-i cet. Pastuhov Andrei, suferințe fizice și morale.

3. Nefiind de acord cu sentința, împotriva acesteia a declarat apel avocatul Doroftei Roman în numele inculpatului, solicitând casarea a sentinței în partea stabilirii pedepsei, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care lui Cîțu Vasile să-i fie aplicată o pedeapsă sub formă de amendă.

În motivarea cererii, apelantul a invocat că la stabilirea pedepsei instanța nu a ținut cont de prevederile art.art.7, 61, 75, 78, 79 Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă neechitabilă.

Apărarea a remarcat și faptul, la stabilirea pedepsei, instanța urma să țină cont că inculpatul a recunoscut vina pe deplin, a contribuit activ la descoperirea infracțiunii, s-a căit sincer în cele comise, este caracterizat pozitiv, la momentul comiterii infracțiunii Cîțu Vasile nu avea împlinită vârsta de 21 ani, circumstanțe care ar putea fi recunoscute ca fiind excepționale și permit aplicarea prevederilor art.79 Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 noiembrie 2019, a fost respins ca nefondat apelul declarat și menținută sentința primei instanțe fără modificări.

4.1. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a reținut, că judecarea cauzei în instanța de fond a avut loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în corespundere cu prevederile art.364¹ Cod de procedură penală, probele fiind apreciate corect prin prisma art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concluziei, veridicității și coroborării lor, prima instanță corect concluzionând asupra vinovăției inculpatului Cîțu Vasile de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(2) lit. b) Cod penal.

În această ordine de idei, instanța de apel a menționat că, analizând materialele cauzei, în raport cu normele relevante la caz, instanța de apel a constatat că, instanța de fond a îndeplinit strict cerințele dispozițiilor art.364¹ alin.(1) Cod de procedură penală, opțiunea primei instanțe privind judecarea cauzei potrivit procedurii enunțate, n-a fost viciată, în cadrul urmăririi penale n-au fost încălcate normele imperative din Codul de procedură penală, astfel, instanța de apel a ajuns la concluzia că, nu poate fi reținută o altă situație de fapt decât cea reținută de către prima instanță.

Cu referire la numirea pedepsei penale, instanța de apel a conchis că, instanța de fond la stabilirea categoriei pedepsei, corect a aplicat prevederile legale, și, în conformitate cu prevederile art.art.7, 61, 75, 90 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează răspunderea, scopul pedepsei în sensul corectării și reeducării vinovatului.

Instanța de apel a apreciat că, modalitatea de executare aleasă de prima instanță este în acord cu principiul proporționalității, având în vedere fapta comisă, urmările produse, personalitatea inculpatului și situația familială a acestuia.

Subsidiar, instanța de apel a indicat că, în speță, nu pot fi aplicate prevederile art.79 Cod penal, deoarece, la caz, nu au fost identificate careva circumstanțe excepționale, legate de scopul și motivele faptei, de rolul inculpatului în săvârșirea infracțiunii, de comportarea lui în timpul și după consumarea infracțiunii, sau alte circumstanțe care micșorează esențial gravitatea faptei și a consecințelor ei, fapt care rezumă concluzia certă că, nu este rațional de a aplica o pedeapsă sub limita minimă, sau altă pedeapsă mai blândă, decât cea prevăzută de legea penală pentru infracțiunea respectivă.

Instanța de apel a considerat că, anume această pedeapsă este echitabilă și suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiunea comisă de către inculpat, iar pedeapsa stabilită inculpatului este aptă de a îndeplini funcțiile și de a realiza scopul în contextul gradului de pericol social a faptelor comise de acesta, cât și personalității inculpatului.

5. Nefiind de acord cu soluția pronunțată de instanța de apel, avocatul Doroftei Roman în numele inculpatului a declarat recurs ordinar, invocând prevederile art.427 alin.(1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală și solicitând casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului să-i fie stabilită o pedeapsă mai blândă - cu aplicarea art.79 Cod penal și anume sub formă de amendă, dat fiind faptul că pedeapsa aplicată de instanțele de fond este prea aspră și disproporțională în raport cu faptele săvârșite și urmările prejudiciabile.

Consideră recurentul că, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul părții apărării, expunându-se evaziv și neclar asupra acestora, fără a examina chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În continuare, a invocat că, în lipsa circumstanțelor agravante, pedeapsa stabilită este prea aspră și nemotivată, or, potrivit prevederilor legale o pedeapsă mai aspră se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă nu v-a asigura atingerea scopului pedepsei.

6. Procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului ordinar declarat, solicitând inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat și lipsit de temeiuri legale, deoarece, din materialele cauzei penale, nu rezultă existența unor circumstanțe excepționale, care ar determina instanța să aplice în privința lui inculpatului Cîțu Vasile prevederile art.79 Cod penal.

7. Judecând recursul ordinar declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit conchide că, acesta urmează a fi respins ca inadmisibil, din următoarele considerente.

Conform art.435 alin.(1) pct. 1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța respinge recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate, adoptând soluția respectivă în cazul în care se constată că recursul nu a fost declarat cu respectarea condițiilor legale (este tardiv sau inadmisibil) ori nu este întemeiat legal (este nefondat).

Recursul este nefondat atunci când hotărârea atacată este legală, întemeiată și motivată.

Din textul recursului declarat, Colegiul penal constată că partea apărării invocă temeiurile pentru declararea recursului prevăzute la art.427 alin.(1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, în sensul că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Analizând argumentele recurentului prin prisma temeiurilor de drept invocate, Colegiul penal lărgit conchide, că acestea sunt nefondate și urmează a fi respinse din considerentele descrise în continuare.

Cu referire la temeiul invocat de către recurent precum că instanța de apel nu sa pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, Colegiul penal menționează că este unul declarativ, deoarece din materialele cauzei și textul deciziei atacate rezultă că, pentru pronunțarea deciziei, instanța de apel și-a motivat corect soluția bazându-se pe cumulul de probe administrat la cauza penală, examinate și cercetate în prima instanță, cercetate suplimentar și verificate în instanța de apel, apreciate prin prisma art.101 Cod de procedură. Temeiuri de a pune la îndoială legalitatea și veridicitatea acestor probe și argumente, nu s-au stabilit în instanța de recurs.

Instanța de recurs consideră că, temeiul de casare invocat, nu este incident în cauza dată, iar instanța de apel și-a motivat decizia, în conformitate cu prevederile art.417 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală, care cuprinde temeiurile de fapt și de drept ce au dus la respingerea apelului.

Prin urmare, în cazul săvârșirii unei infracțiuni instanța de judecată este singura în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării acestei operațiuni, ținând cont de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operațiunii de individualizare a acesteia.

Pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, potrivit art.61 Cod penal, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

De asemenea, Colegiul penal reține că, inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat judecarea cauzei în conformitate cu prevederile art.364¹ Cod de procedură penală, prin urmare, prima instanță a admis această solicitare și a examinat cauza în procedura simplificată în corespundere cu prevederile legale.

În continuare, la aplicarea pedepsei inculpatului în privința căruia a fost admisă procedura simplificată de judecare pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, instanța urmează să ia în considerare atât prevederile din alin.(8) art.364¹ Cod de procedură penală, cât și prevederile art.75 Cod penal, care reglementează modalitatea individualizării pedepselor persoanelor condamnate.

În prezenta cauză supusă judecării, instanța de apel a reținut că, infracțiunea comisă de inculpatul Cîțu Vasile prevăzută de art.287 alin.(2) lit. b) Cod penal, prevede pedeapsa cu amendă în mărime de la 750 la 1 350 unități convenționale sau cu închisoare de până la 5 ani, și conform art.16 Cod penal se atribuie la categoria infracțiunilor grave.

De asemenea, din conținutul deciziei recurate rezultă că instanța de apel menținând sentința primei instanțe la capitolul individualizării pedepsei penale, a reținut că această instanță a acordând deplină eficiență prevederilor art.art.7, 61, 75, 90 Cod penal, respectând prevederile art.364¹ Cod de procedură penală, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei, stabilite conform sancțiunii articolului incriminat.

Respectiv, doar instanța de judecată este în măsură să înfăptuiască acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a săvârșit o infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Colegiul penal lărgit reține, că instanțele de fond au acordat deplină eficiență prevederilor art.art.7, 61, 75, 90 Cod penal și art.364¹ Cod de procedură penală, ținând cont de scopul pedepsei, caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, că pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului în scopul restabilirii echității sociale, corectării condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane, iar pedeapsa stabilită este motivată, individualizată și aplicată în limitele prevăzute de lege.

Prin urmare, pedeapsa stabilită inculpatului răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut de art.61 alin.(2) Cod penal, restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și a altor persoane.

Totodată, Colegiul penal lărgit apreciază drept neîntemeiate argumentele recurentului precum că, în privința inculpatului urmează a fi stabilită o pedeapsă mai blândă - cu aplicarea art.79 Cod penal, sub formă de amendă, or, din materialele cauzei penale, nu rezultă existența unor circumstanțe excepționale, care ar determina instanța să aplice în privința lui Cîțu Vasile prevederile art.79 Cod penal.

Instanța de recurs mai notează și faptul că, din analiza deciziei recurate a stabilit că erorile de drept invocate în recursul părții apărării nu și-au găsit confirmare, dat fiind faptul că, argumentele indicate, în esență au fost abordate în decizia instanței de apel, care la examinarea cauzei a respectat prevederile art.art.414 alin.(1), (5), 417 alin.(8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor aspectelor ce țin de individualizarea pedepsei, hotărârea emisă cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția, motivare pe care instanța de recurs ordinar o însușește integral reieșind din temeinicia acesteia, acțiune ce este conformă practicii CtEDO, expuse inclusiv în pct.37 a hotărârii *Albert c. România din 16.02.2010*.

Reieșind din cele expuse supra, Colegiul penal lărgit atestă că, instanța de apel la judecarea cauzei în ordine de apel, nu a comis erori de drept, care ar genera casarea deciziei adoptate, fapt ce impune respingerea, ca inadmisibil a recursului ordinar declarat, cu menținerea deciziei atacate.

8. În conformitate cu art.art.434, 435 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit

D E C I D E :

Respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de către avocatul Doroftei Roman în numele inculpatului Cîțu Vasile, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 noiembrie 2019, în cauză penală în privința lui *Cîțu Vasile xxxx*, cu menținerea deciziei atacate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 17 decembrie 2020.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Țurcan Anatolie

Toma Nadejda

Cobzac Elena

Boico Victor